

DAGURIN
19.
OKTOBER

TANN STØRSTI AV ØLLUM

KANSKA STANDA **ALI** OG **TYSON** HÆGRI Í **HUGAHEIMINUM** HJÁ TEIMUM **FLESTU**. MEN MÁLT EFTIR **ÚRSLITUM** LIVIR **EVANDER HOLYFIELD** UPP TIL **EYKNEVNI** SÍTT. HANN ER **VERULIGA THE REAL DEAL**

NEVALEIKUR

Jákup Mørk
post@sosialurin.fo

Spyrt tú meiniga mannin – ella kvinnuna – um navnið á einum av stóru tungvektarunum í ferhyrnta ringinum, so er svarið helst Tyson ella Ali. Tey fæstu munnu svara Evander Holyfield, tó at júst dystirnir móti Tyson vóru við til at skapa legenduna um Holyfield. Hann hevur kansa heldur ikki sama mussaskøði, sum Ali hevði, og neyvan hevur hann somu og ráu útstrálingina, sum Tyson hevði, tá hann var upp á sitt besta. Flestu serfrøðingar siga helst eisini, at Tyson bert kann takka sær sjálvum fyri, at hann ikki sló øll met á yrkisleið síni, men tað kann Holyfield nú heldur ikki lastast fyri.

Hinvegin hevur Holyfield, síðani hann fyrri 28 árum síðani boksaði sín fyrsta dyst, støðugt markerað seg sum ein framúr góðan boksara. Ein stríðsmaður, sum altíð fyrireikar seg væl, og sum teknsikt og fysiskt hevur evnini at vinna á teimum bestu.

Boksing hevur altíð rúgvað nógv í lívinum hjá Holyfield. Yngstur av níggju systkjum er hann helst vanur við at stríðast fyri sínum, og sum 12 ára gamal byrjaði hann at venja í Atlanta, har hann og familjan vóru flutt.

Longu árið eftir vann hann fyrstu kappingina, og sum 15 ára gamal var hann økismeister í landnyrðingspartinum av USA. Í 1984 var hann ein lýsandi stjórna innan nevaleik í USA, og tá hann varð úttikin til amerikanska OL-liðið, vísti dystarlistin 160 sigrar

í 174 dystum. Ikki færri enn 76 av dystunum vann hann við knock-out, og tað er merkisvert, tí dystirnir bert eru trý umfór, tá talan ikki er um proboksarar.

Beint móti toppinum

Talan gjørdist ikki um ætlaða gullið á leikunum í LA. Mikið kjak stóðst um avgerðina at kolldøma Holyfield í hálvfinaluni, men hóast bronsan var eitt vónbrot, so steðgaði hetta honum ikki, tá hann nú skifti status til yrkisnevaleikara.

Fyrstu fyra dystirnir var hann í lættungvekt, men longu í 1985 flutti hann upp í cruiserweight, ið er vektbólkurin beint undir tungvekt. Kósin var snórabein móti tindunum, og tá hann á sumri 1986 basti Dwight Muhammes Qawi, hevði hann upp á bara 12 dystir vunnið sær heitið sum WBA-heimsmeister.

Trý ár seinni hevði Holyfield væl og virðiliga staðfest støðuna sum heimsins besti cruiservektarin í heiminum. Við WBA, IBF og WBC-beltinum (tey trý stóru boksambondini) sum ogn, gjørdi Holyfield av at fara upp móti teimum heilt stóru dreingjunum. Og heldur ikki her gekk long tíð, áðrenn hann stóð á tindunum.

Longu í 1990 fekk hann heldur óvæntað móguleikan at taka øll trý HM-beltini. Buster Douglas hevði púrasta óvæntað vunnið á Tyson. Holyfield hevði longu beltið hjá WBC, og við at banka Douglas í gólvið í triðja umfari vann Holyfield eisini hini bæði beltini.

Tað eydnaðsit at verja heitini

móti gomlum kempum sum George Foreman og Larry Holmes, men móti krútsterka Riddick »Big Daddy« Bowe gekk ikki longur. Dysturin gekk øll 12 umførini, men Bowe vann upp á stig. Fyrsti ósigurin var nú veruleiki, men Holyfield er ikki maðurin, sum gevur upp.

Bite night

Annað eyknevni hansara er »The Warrior«, og stríðshuginum bilti einki. Tað eydnaðist at vinna beltini aftur frá Bowe, men í næsat dystinum mátti hann lúta fyri Michael Moorer. Hann tapti aftur móti Bowe í 1995, men størsti dysturin av øllum biðaði enn fyri framman.

Tað varð rópt fyri aldarinnar dystur, tá Holyfield og Tyson skuldu dystast um WBA-heitið, sum Tyson nú hevði. Talan gjørdist eisini um eitt brak av einum dysti, og í the Ring Magazine varð hesin kosin sum besti dystur á árinum í 1996. Tyson var stórfavorittur, men Holyfield megnaði at halda seg frá krútsterka mótstøðumanninum. Tyson hevði ikki orkuna til 12 harðar umgangir, og tí 11. av slagnum var liðugt. Tyson reistist ikki aftur.

Á sumri í 1997 helt heimurin aftur ondini. Men heldur enn framúr nevaleik varð úrslitið hesaferð ein dystur, sum varð kendur fyri alt annað. Tyso nhevði gramt seg um, hvussu nógv Holyfield stútaði í fyrra dystinum teirra millum. Og sjálvur helt hann fast um, at hetta var orsøkin til hendingina, sum eftir dystin fekk alla umrøðuna. Flestu eygleiðarar vóru tó á einum máli um, at Tyson hesa ferð varð fullkomuliga útboksaður, og

at tað tí var í berari frustratió, at hann beit eitt petti av oyranum hjá Holyfield. Dómarin kolldømdi Tyson, Holyfield var framvegis meistari, og hugtakið »Bite Night« var veruleiki.

Tann størsti – men slitin

Hóast árin vóru farin at merkjast, so gavst Holyfield ikki. Dystirnir móti Lennox Lewis vóru gølukendir, tá øll uttan dómararnir hildu Lewis hava vunnið fyrra dystin, sum varð dømdur javnur. Lewis basti tó Holyfiels seinni í '99, men aftur reistist stríðsmaðurin.

Mohammed Ali hevði leingi støðuna sum tann einasti, ið hevði vunnið heimsmeistaraheitið tríggjar ferðir, men tá Holyfield í 2010 – 47 ára gamal – steðgaði Francois Botha, hevði hann fyrra ferð verið heimsmeister í tungvekt. Eingin yvir, og eingin við síðurnar av.

Seinnu árin hava dystirnir kanska ikki verið heilt so spektakulerir. Hálva øldin, sum júst í dag er veruleiki, nærkaðist við fullari ferð. Tey kritisku tvíhildu um, at vána figgjarstøðan hjá Holyfield var einasta orsøkin til framhaldandi dystir, meðan boksarin sjálvur segði, at hann bara vildi prógva, at hann framvegis var tann besti. Higar til seinasti dysturin varð boksadur í konserthúsinum í Ørestad, og tað var kanska freak-factor heldur enn nakað annað, sum fylti salin, tá Holyfield og Brian Nielsen vóru 10 umfór í ringinum. Holyfield vann dystin, men hóast Nielsen hevði verið burtur frá ítróttini í fleiri ár undan dystinum, so gekk hann øll 10 umførini. Og tað tænti ikki Holyfield til stórvegis heiður.

Luther verður doktari

19. október 1512 – fyri júst 500 árum síðani – verður **Martin Luther** doktari í gudfrøði. Luther hevur havt stóra ávirkan á dagsins trúðarsamfelag. Hann umsetti bíbliuna úr latíni, soleiðis at læran á hendan hátt kundi koma nærri fólkinum, og hóast beinleiðis forboð frá Leo tíggjunda, páva, helt hann áfram við arbeiði sínum.

John le Carré

19. október 1931 varð David John Moore Cornweel borin í heim. Cornwell var í starvi hjá bretsku fregnartænastuni, og eitt av ítrívum hansara var at skriva spenningsbøkur. Triðja skaldsøga hansara, The Spy Who Came in from the Cold, gjørdist ein altjóða metseljari, og eftir hetta segði hann upp á fregnartænastuni. Hann hevur gjøgnum árin fingið hópin av virðislønnum fyri skaldskap sín, og eitt nú setti the Times navn hansara sum nummar 22 á listanum yvir mest týðandi bretsku høvundarnar nakrantíð.